

Ajatuksen virtaa solkenaan siftaan pääni painumaan manalan jokeen kulkemaan Jotta nousta voin uuden ajan alkuun mutkat laitan samaan laskuun kuuluu matkan kulkuun Suolistossani sihinsee kuin kihomato perseessäni kihisee tahtoo ulos sanat viekkaat ja valittavat Suoritan maan päällisen tehtäväni jona nään edessäni uljaana seisovan odottavana minua katsovan huutavan: Hei hullu! ootko katkeraks tullu? etkö osaa erottaa veljeä vihollisesta siskoa saatanasta Sillon mä pääni nostin, voitin omaan sisäisyyteeni soitin luurin päästä löysin sulosoinnin vaikka pelkäsin ja luovuttaa halusin Oikeasti vaan koitin saada huomioni takaisin itse asiaan mikä merkitsee elämää suurta sisimpää jossa kukkii ja kukintoja sadon muistoja madon tärkeimpiä tämän talon jossa äiti laulaa tuutulaulua koko kansan kuullen nauraa Minäkö muka narri omassa elämässäni sielun syvyyksissäni on oma kolo jonka isännällä on suurin koskaan näkemäni molo Menikö siksi seksi huumoriksi että tulin ajatelleeksi mitä Jeesus sanoisi jos kuulisi Ajatuksia ja puhetta kuin ilmassa leijuvan sateen tiivistyessä pilvistä se pudottaa pisanran kysyen tekeekö mielesi oikeasti polttaa? Se pirulainen jonka nään helvettinä se minua syö jos sitä syöttää saan ja haluan antaa anteeksi virheen uudeksi syntymäksi koen erheen alkavan saman tajunnan kuin laman lopun tunnelman tarkastajana olen oman junani ja päätän päätepisteessä olenko perillä Suunnitelmissani ei näyttänyt tältä eletyiltä elämältä tiedä häntä kun ympär kääntyy mädäntyy jo toinen puoli omenasta paikallaan seisoessa muutosvastarinnassa Alkaa polvet tutisemaan jos ei kelkkaan lähde muiden mukaan en tahdo aina mennä samaa rataa onko se sitä muutosmielilyyttä mistä pysähtyessäni luopua halusin muuttua omaan suuntaan suuttua jos tilanne sitä kerran vaatii niin myös möyntyä elämän edessä nöyrtyä kyllä on taakasta välillä päästettävä irti katsottava silmästä silmään petoa takana pelkoa olla oma itsensä.